

Bozuk Düzen

– Mecit Aktürk · 24 Mayıs 2025

BOZUK DÜZEN

Gönül tezgâhında bir aşk dokudum
Ayaklar altında ezen ezene...
Arif meclisinde edep okudum
Ben boyun eğdikçe üzen üzene...

Sevda saldı beni hadsiz eleme
Arlandım, demedim ele âleme
Sırrımı söyledim bir tek kaleme
Anlatmış dostuna; yazan yazana...

Suskunsun dediler; dedim hayâdan
Bîzârsın dediler; dedim riyâdan
Bir murâd alayım dedim dünyadan
Hayaller kurmuştum; bozan bozana...

Benliğe yükledim, nefsi payladım
Edebi ruhuma hayrân eyledim

Namerdin köyünde doğru söyledim
Kaşını çatıp da kızan kızana...

Gönüller yaralı, dilden akan kir
Vcdansız baş tacı, ezilmiş fakir
Cümleler içinde kaybolmuş fikir
Cehalet güzergâh; gezen gezene...

Ne olmuş güllerle bezenmiş bağa?
Çırpındıkca battım, takıldım ağa
Ya çağ bana uzak, ya da ben çağa
Benzemiyor artık düzen düzene...

Mecit Aktürk